

Rovdyrplagen i Troms for 100 år siden.

I et nummer av «Tromsø Tid.» fra 1857 gir en innsender en oversikt over den skade som ulv og bjørn året i forveien hadde gjort på husdyrbestanden i Troms fylke og foreslår skuddpengene spesielt for ulven forhøyet. Etter nevnte oversikt skulde det i 1856 være drept i dette distrikt 3 hester 7 føll, 21 kjør, 15 kalver, og 1245 sauer og geiter av bjørn eller ulv.

Videre hadde ulven tatt 54 hunder, 20 renkalver og 1 gris.

Det kan nevnes at det var i disse herreder at rovdirene hadde tatt mest småfe: Tromsø 301 stykker, Monselven(Målselv) 252, Tranøy 187, Trondenes 119 og Ibbestad, 118.

Det opplyses at etter de utbetalte skuddpenger, var det samme år i Senjens og Tromsø fogderi drept 15 bjørner, 6 ulver, 2 jerver, 145 ørner, 20 høker. Skuddpengene var ikke store - 3 spd. for bjørn, ulv og jerv. 60 skill. for ørn, 24 skill. for høk.

Innsenderen skriver bl. a.

«Det er endnu Tilfældet at Jagten efter disse Dyr ikke drives med synderlig Iver, men det er troligt, at den, når Belønningen blev større, vil virke dels derhen at flere vilde befatte seg med den, dels derhen at nogle mer utelukkende end hidtil vil anvende sin Tid på den. »

Med Hensyn til Bjørnen og Ulven er Forholdet forskjelligt.

Bjørnen holder seg inden en mer innskærket Kreds.

Ulv derimot ikke blot stryker omkring over vide Strekninger av Landet, men den er snart på den ene snart på den andre Side av Fjeldet eller Grænsen med Sverige, thi den følger på disse Kanter for en stor Del Renen. Bjørnen er således et Dyr, for hvilket hver enkelt Bygd kan befri sig, men dette er ikke Tilfældet med Ulven, og derfor synes man at måtte opstille forskjellige Regler for Udredelsen av Forhøielsen i Skudpengene for hver i sær av disse Dyr. Skudpengene for Bjørnen kan fremdeles falde udelukkende på de større Formandskabskredse eller på Amterne, med Adgang, som hidtil, både for Amternes og Prestegjeldenes Formandskaper til at forhøje dem i Henseende til Ulven synes det derimod at Statskassen, på Grund av dette Dyr omstrykende Liv, bør overtage den Forhøielse i Skudpengene, som måtte ansees for nødvendig eller hensigtsmessig.»